

Τὸ Βῆμα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΤΡΙΔΟΣ.

ΠΑΝΤΩΝ ΠΑΤΡΙΣ ΤΙΜΙΩΤΑΤΟΝ

Ἰδιοκτήτης

P. ΓΑΒΑΛΑΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Consulat de France Dans les Cyclades,

AVIS

Les Français établis dans les Cyclades, nés en 1896 et, comme tels, faisant partie de la Classe de 1916, ainsi que les Omis des Classes antérieures, devront se présenter sans délai et au plus tard dans la huitaine au Consulat de France à Syra pour être portés sur le tableau de recensement de la classe de 1916 et y subir la visite médicale qui doit régler leur situation au point de vue militaire.

Syra le 3)16 Décembre 1914.

Le Consul de France
ROBIN.

ΕΚ ΤΩΝ ΠΕΔΙΩΝ ΤΩΝ ΜΑΧΩΝ

Έν τῷ δυτικῷ μετώπῳ ἀπὸ μακροῦ χρόνου διεξάγεται ἐκατέρωθεν οἰονεὶ ἀμυντικὸς ἀγὼν πρὸς διατήρησιν τῶν παρ' ἐκατέρου τῶν διαμαχομένων κατεχομένων ὀχυρῶν θέσεων, μὲ μικρὰς τινὰς ἐκατέρωθεν προελάσεις, θεωρουμένης ὡς ἐπιτυχίας, ἱκανῆς νὰ γνωστοποιηθῆ, καὶ τῆς κατὰ τινα μέτρα προελάσεως, καὶ τῆς καταλήψεως ἀσημάντου τινος καλύβης. Τὸ βέβαιον ὅμως εἶναι, ὅτι, προϊόντος τοῦ χρόνου καὶ ἐφ' ὅσον συμπληροῦνται τὰ ἐν ἀρχῇ τῆς γενικῆς κινήσεως παρατηρηθέντα ἐν ταῖς τάξεσι τῶν συμμάχων κενὰ, ἐπὶ τοσοῦτον ἢ θέσις των βελτιοῦται, τάχιστα δὲ, ἀλλ' ὄχι πάντως πρὸ τοῦ προσεχοῦς ἔαρος, θὰ λάβωσι τὰ σύμμαχικὰ στρατεύματα ἐπιθετικὴν στάσιν, ἐκκαθαρίζοντα τὸ τε Γαλλικὸν καὶ Βελγικὸν ἔδαφος ἀπὸ τῶν ἐπιδραμόντων γερμανικῶν στρατευμάτων καὶ προελαύνοντα ἐπὶ τὰς χώρας τοῦ ἐχθροῦ.

Έν τῷ Ἀνατολικῷ μετώπῳ, ἐπὶ τι χρονικὸν διάστημα ὁ ὄγκος τῶν Ρωσικῶν στρατιῶν ἐφαίνεται ὅτι, ἐν τῇ ἀκατασχέτῳ ἐπὶ τὰ πρόσω φορᾶ του, θὰ παρέσυρην ὡς κάρφη ἀχύρων πάντα τὰ ἐπιπροσθούντα ἐμπόδια καὶ ἀκατάσχετος ὁ σιδηροχίτων χεῖμαρρος θὰ κατέκλυζε, τὴν Γαλικίαν, τὴν Σιλεσίαν, τὸ Πόζεν, τὴν Βρεσλαυίαν, τὰ Καρπάθια τὴν Οὐγγαρίαν καὶ θὰ ἔθετεν ἐπὶ τοῦ στήθους τοῦ ἠττηθέντος ἐχθροῦ τὴν σιδηρότευκτον πτέρναν του ἐν αὐταῖς ταῖς πρωτευούσαις τῶν δύο ἐμπολέμων αυτοκρατοριῶν.

Ἡ ὑπέροχος ὁμῶς στρατηγικὴ τῶν Γερμανῶν καὶ τῶν Αὐστριακῶν κατώρθωσε νὰ θέσῃ φραγμοὺς ἀνυπερβλήτους κατὰ τοῦ φεβρουοῦ ἐκείνου ἀνθρωπίνου καταρράκτου. Ὁ νοῦς καὶ πάλιν κατίσχυε τῆς ὕλης διὰ πολλοστήν φορὰν καὶ ὁ τεράστιος Ρωσικὸς ὄγκος, ἀπὸ φοβερὰς ἀπειλῆς μετεβλήθη εἰς περιδεῆ ἀπειλούμενον.

Ἐβεβαιώθη τὸ ἀπ' ἀρχῆς τοῦ πολέμου ρηθὲν, ὅτι ὁ Ρωσικὸς στρατὸς, ἄριστος ὡς πολεμικὸν ὕλικόν, δυνάμενον νὰ ἐπιτελέσῃ θαύματα πολεμικῆς δράσεως, δὲν διευθύνεται ἀπὸ ἀνάλογον πρὸς τὰς περιστάσεις ἐπιτελεῖον, τοῦ ὁποίου αἱ ἐσφαλμένα ἀντιλήψεις δὲν εἶναι δυνατὸν ἢ νὰ καταλήξωσιν ἀπὸ ἀποτυχίας εἰς ἀποτυχίαν, ὧν ἔνεκεν καὶ αὐτὸς ὁ χεῖριστος, ὡς ποιὸν, Αὐστριακὸς στρατὸς, ἀλλ' ἔχων τὴν σπανίαν εὐτυχίαν νὰ διευθύνηται ἀπὸ τὴν ὑπεροχωτέραν τοῦ κόσμου ἐπιτελικὴν ὑπηρεσίαν, θὰ σημειώσῃ οὐκ ὀλίγας ἐπιτυχίας ἐν τῷ διεξαγομένῳ ἀγῶνι.

Τὰ πράγματα ἀεῖποτε, ἐν τῇ ἐξελίξει τοῦ χρόνου, διαρκῶς μίαν βεβαίως ἀλήθειαν, τὸ ἀρχαῖον μας γνωμικόν. «Κάλλιον στρατόπεδον ἐλάφῳν λέοντος στρατηγούντος ἢ στρατόπεδον λέόντων ἐλάφου στρατηγούσης».

Έν τῷ νοτίῳ μετώπῳ, τῷ Αὐστροσερβικῷ, ὅπου ἡ ἀνάγκη τῶν πραγμάτων ἤγαγε τοὺς Αὐστριακοὺς εἰς μέτρα συντονωτέρας δράσεως, τὸ βεβιασμένον τῆς ἐνεργείας ἐπέφερε τὰ ἀτυχῆ ἀποτελέσματά του, καὶ ἤδη ὁ γενναῖος Σερβικὸς στρατὸς κατήγαγε τὴν ἐνδοξωτέραν τῶν νικῶν ἀφ' ὅσας ἐσημείωσεν ἢ καθ' ἀπάσας τῆς ὕδρευοῦ τὰς ἡπείρους καὶ τοὺς ὠκεανοὺς διεξαγομένη γιγαντομαχία.

Πρὸ τινῶν ἡμερῶν εἰς Αὐστριακὸς, στρατηγὸς, λαμβάνων τὴν κατοχὴν τῆς ἀνυπερασπίστου πόλεως τοῦ Βελιγρადίου, ἔσχε τὴν ἀτυχῆ ἔμπνευσιν νὰ τηλεγραφήσῃ πρὸς τὸν Καισαροβασιλέα του τὴν ὑπέροκτον ἀναγγελίαν, ὅτι ὁ ἐνδοξος Καισαροβασιλικὸς στρατὸς ἔθετεν ἐσ α εἰ ὑτὸ τὸ σκῆπτρον τῆς Μεγαλειότητός του τὴν πρωτεύουσαν τοῦ ἐχθροῦ πόλιν, τὸ Βελιγρᾶδιον, ἤδη δὲ ὁ στρατὸς οὗτος, μετὰ παραμονὴν ἡμερῶν μόνον, ἐγκαταλιμπάνει πανικόβλητος τὸ Βελιγρᾶδιον καὶ φεύγων προτροπάδην, ἐγκαταλιμπάνει εἰς τὸν ἐχθρὸν τὸ πυροβολικόν του, τὰς ἐφοδιοπομπὰς του καὶ μέγιστον πολεμικὸν ὕλικόν ἄλλο.

— Ἐκ τῶν σημείων ἐκείνων, εἰς ἃ ἔρχεται εἰς ἐπαφὴν τὸ κράτος καὶ αἱ

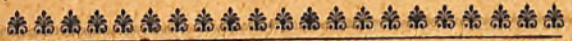
στρατιαὶ τοῦ Πατισᾶχ πρὸς τὰς πολεμικὰς δυνάμεις τῶν συμμάχων, αἱ συγκεχυμένα εἰδήσεις, αἱ κατὰ κέρματα φθάνουσαι μέχρι τοῦ ἐκτὸς τοῦ κύκλου τῶν διαφόρων πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων κόσμου, οὐδενὶ ἐπιτρέπουσι, τὸ γε νῦν, νὰ σχηματίσῃ ἰδέαν τινα περὶ τῶν πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων. Ἐκεῖνο μόνον, ὅπερ θετικῶς γνωρίζομεν, εἶναι ὅτι ἡ Τουρκία ἀσκεῖ καθ' ἀπάσας τὰς πόλεις τῆς αυτοκρατορίας τῆς τὴν μυσσοτεραν πίεσιν κατὰ τῶν εἰς αὐτὰς ἐγκατεστημένων πολυαριθμῶν ὑπηκόων τῶν συμμάχων καὶ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν ἰθαγενῶν χριστιανικῶν πληθυσμῶν, οὗς ἀναγκάζει νὰ ἐκπατρίζωνται, ἵνα διαρπάσῃ τὰς περιουσίας των, κινήτας καὶ ἀκινήτους, ὑποβοηθουμένη, ὡς λέγεται καὶ βασίμως ὑποστηρίζεται, καὶ ἐν τῆς ἀδεξίον καὶ ἀκαίρον διπλωματικῆς ἀναμίξεως τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως εἰς ὑπόθεσιν ἀφορῶσαν μόνον τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, φυσικὸν παραστάτην καὶ πολιτικὸν ἀρχηγὸν τῶν Ἑλληνοθωμανῶν, καὶ τὴν Πύλην.

Αἱ κατὰ θάλασσαν πολεμικὰ ἐπιχειρήσεις κατὰ τὰς ἐσχάτας ταύτας ταύτας ἡμέρας ἔδειξαν ὅτι διατηρεῖ ἀκεραίους τοὺς χαλυβδίνους ὄνυχάς του ὁ Βρεττανικὸς λέων, ὅστις, ἐκτὸς τῆς ναυμαχίας τῆς κατὰ τὰ παράλια τῆς Ἀργεντινῆς δημοκρατίας, δι' ἧς ἀπήλλαξε τοὺς ὠκεανοὺς ἀπὸ τοὺς Γερμανικοὺς καταδρομεῖς, ἐσημείωσε, διὰ τῆς ἐντὸς τοῦ Ναγαρὰ ἀνατινάξεως τοῦ Τουρκικοῦ καταδρομικοῦ «Μεσουδιε» ὑφ' ἐνὸς ὑποβρυχίου, μίαν θρυλικὴν ἀληθῶς ἐπιτυχίαν.

Ὡς πρὸς τὴν στάσιν τῶν οὐδετέρων, παρὰ τὰς ζωηροτάτας τῶν ἐκατέρωθεν διαμαχομένων παρακελεύσεις, αὕτη ἐξακολουθεῖ παραμένουσα ἔτι ἀμφίβολος, ἐν τούτοις φαίνεται ὅτι τελεῖται ποιά τις ζύμωσις, ἧς ἡ ἐξέλιξις φυσικῶς διαφεύγει τὴν ἀντίληψιν τῶν ἀμυήτων. Έν τῇ Βαλκανικῇ ἰδίᾳ, ἧς τοὺς λαὸς οἰστροηλατοῦσιν ἄπειροι ζωηραὶ καὶ μέχρις ὑπερβολῆς ἐπιθυμίαι, φαίνεται ὅτι συντελεῖται κατ' αὐτὰς ζωηρὰ καὶ ἐντονὸς ἐνεργεια, φῆμαι δὲ κυκλοφοροῦσιν, ὅτι, ἄστοχος διπλωματικὴ ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος διαχειρίσις τῶν ζητημάτων, τείνει νὰ μᾶς ἀπομονώσῃ καὶ νὰ μᾶς θέσῃ ἐκτὸς τῆς παρασκευαζομένης πλουσίας πανδαισίας. Ὑπάρχουσι δὲ καὶ οἱ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διοσημειῶν οὐχὶ αἴσια περὶ τοῦ προσεχοῦς μέλλοντος οἰωνιζόμενοι. Ὅσακις, λέγουσιν, ὁ ὑπευθύνως διαχειριζόμενος τὰς ἐξωτερικὰς μᾶς ὑποθέ-

σεις ελάμβανεν από τους Εύρωπαι-
ους δημοσιογράφους εν δίπλωμα πο-
λιτικής και διπλωματικής υπεροχής,
τὸ τοιοῦτον ἐσημειοῦτο καὶ διὰ μιᾶς
διπλωματικῆς μας ἀποτυχίας, κατ'
αὐτὰς δὲ ἡ προσωπολατρικὴ αὐτῆς ἐ-
ξέλιξις ἔφθασε τὸ maximum αὐτῆς
καὶ εἰς Ρωμῦνος δημοσιογράφος ἐ-
προβίβασεν αὐτὸν εἰς Δία. Μὴ τι ἄρα
γε πέπρωται ἡ τοιαύτη προαγωγὴ νὰ
σημειωθῇ μετὰ τὸ maximum τῶν δι-
πλωματικῶν μας ἀποτυχιῶν;

Τὰ πράγματα εὐτυχῶς δὲν δικαιο-
λογοῦσι τὰς τερθρείας τῶν οἰωνοσκό-
πων, εὐελπιζόμεθα δ' ὅτι ἡ Ἑλλάς
δὲν θὰ ἐξέλθῃ τῆς μεγάλης κρίσεως,
ἥτις θὰ δημιουργήσῃ καθεστῶς μα-
κρᾶς διαρκείας, μειωθεῖσα.

ΔΙΚΑΙΑ ΑΓΑΝΑΚΤΗΣΙΣ

Πλείστοι συμπολιταί μας, ἐξέφρασαν τὴν
ἀγανάκτησίν των κατ' ἐγχωρίου ἐφημερί-
δος, ἥτις, ἐνῆ σύσσωμοι σχεδὸν οἱ βουλευ-
ταί μας ὑπερῆμύνοντο ἐν τῇ Βουλῇ τῶν
ἐπαγγελματιῶν ἐκείνων, οὓς παράδοξοι ἀ-
στυνομικαὶ ἀντιλήψεις στεροῦσιν ἀναφαιρέ-
του δικαίωμάτος των, τοῦ δικαίωματος τοῦ
ἐργάζεσθαι, μόνῃ αὐτῇ ἐκηρύχθη ὁ ὑπε-
ραπολογητῆς τῆς Ἀστυνομίας καὶ ἐπικρι-
τῆς τῆς δικαίας τῶν βουλευτῶν ἐνεργείας.

Δὲν γνωρίζομεν, οὔτε περὶ ποίας ἐφη-
μερίδος πρόκειται, οὔτε τι ἀκριβῶς ἔγρα-
ψεν, οὔτε τι ἐπέκρινε, πάντως ὅμως, ὡς
εἴθισται παρὰ τοῖς ἀμοιροῦσι θετικωτέρων
τινῶν ἐπιχειρημάτων, θὰ κατέφυγεν εἰς τὸ
αἰώνιον ἐπιχείρημα, τῆς ἀναγραφῆς τῶν
θεωρουμένων ὡς ἐπιτυχῶν ἐνεργειῶν τῆς
Ἀστυνομίας, προσπαθοῦσα νὰ συγκαλύψῃ
μὴν ἀδικαιολόγητον ἐνεργείαν τῆς, ἀκρι-
βῶς δ' ἐκαίνην κατ' ἡς ἀγανακτοῦντες,
λίαν δικαίως ἄλλως, κατεξανέστησαν οἱ
βουλευταί μας.

Μία διοικητικὴ ἀρχή, συγκεντροῦσα, ὡς
ἡ Ἀστυνομία, ἀνυπολόγιστον δύναμιν, ὀ-
φείλει νὰ παρουσιάξῃ ἐν τῇ εὐρυτάτῃ κύ-
κλῳ τῆς δράσεώς της ἐνεργείαν κατ' ὅλου
ἄσφον, διότι, ἂν ποῦ δειχθῇ μειονεκτου-
σα, τὸ μειονέκτημά της τοῦτο ἀρκεῖ νὰ
τὴν χαρακτηρίσῃ ἀνεπαρκῆ καὶ μὴ εὐρι-
σκομένην εἰς τὸ ὕψος τῆς ἀποστολῆς της.

Κατ' ἡμᾶς δὲ κριτὰς δὲν δύναται νὰ
κριθῇ μᾶλλον μειονεκτοῦσα ἀστυνομία ἐ-
καίνῃ ἥτις, λόγῳ ἀνεπαρκείας ἐξ οἰασδήποτε
αἰτίας, θίγει, διὰ τῶν λαμβανόμενων ὑπ'
αὐτῆς μέτρων, θεμελιώδους Νόμου διατά-
ξεις, ὡς ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ὅπου μία ἀ-
στυνομικὴ διάταξις ἔρχεται εἰς προφανῆ
σύγκρουσιν πρὸς ἐν ἀνεγνωρισμένον δόγμα,
πρὸς μίαν ὑπὸ τῶν Συναγμάτων ὄλου τοῦ
κόσμου καθιερωμένην ἀρχήν, τοῦ ἀναφαι-
ρέτου πρὸς τὸ ἐργάζεσθαι δικαίωμάτος τοῦ
ἀνθρώπου.

Κλείουσι τὰ καφενεῖα, κλείουσι τὰ οἰ-
νοπωλεῖα, τὰ ζυθοπωλεῖα καὶ τὰ λοιπὰ
πολυσύχναστα κέντρα, διότι εἰς τὰς μεγά-
λας συγκεντρώσεις δυνατὸν νὰ ἐπέλθωσι
συγκρούσεις, ἀπαγορευοῦσι τὴν εἰς τὰ κα-
φενεῖα πώλησιν πνευματωδῶν ποτῶν—ἐνῆ
ἐνεκεν ταύτης φορολογοῦνται ὑπερόγκως—
διότι ἡ χρῆσις πνευματωδῶν ποτῶν προ-
καλεῖ τὴν μέθην καὶ ἡ μέθη ἀγεί εἰς ἔκ-
τροπα. Ἄλλ' ἀκριβῶς τὸ θεμέλιον ἐφ' οὗ ἐ-
γείρεται τὸ Ἀστυνομικὸν οἰκοδόμημα, εἶναι
ἡ πρόληψις τῶν ἐκτρόπων καὶ οὐχὶ ἡ
ἀπαγόρευσις τῆς ἐργασίας. Ἄν ὁ νομοθέ-
της ἐσκόπει διὰ τῆς ἀπαγορεύσεως τῆς ἐρ-
γασίας νὰ προλάβῃ τὰ ἔκτροπα, ἦρκει μία
ἀπλή διάταξις γενικὴ καὶ αἱ πόλεις, αἱ
νῦν κινούμεναι, ἀνθοῦσαι καὶ προαγόμεναι
εἰς πλοῦτον καὶ ἀκμὴν, θὰ μετεβάλλοντο

εἰς μοναστήρια, ὁπότε καὶ ἡ ὑπαρξὶς τῆς
Ἀστυνομίας θὰ ἦτο περιττὴ πολυτέλεια.

Ὁ Νομοθέτης ὅμως ἐσκέφθη διαφορετικῶς
ὅλως ἀπὸ τὴν κατ' ἡμᾶς Ἀστυνομίαν, ἀπὸ
τὴν κατ' ἡμᾶς διοίκησιν, αἵτινες ἐπελάθον-
το τῶν διεπουσῶν τὰς νεωτέρας πολιτείας
ἀρχῶν, διὰ τοῦτο δὲ κατεξανέστησαν οἱ
βουλευταί μας καὶ διὰ τῆς ἐπερωτήσεως
τῶν ἐζήτησαν παρὰ τῆς κυβερνήσεως τὴν
ἀνόρθωσιν τοῦ κριθέντος ἐκτρόπου. Ἄν
δὲ, προκειμένων τοιούτων σοβαρῶν ζητη-
μάτων, μερὶς τις τοῦ τύπου λησμονῆ τὴν
ἀποστολήν της, μόνῃ ἢ λαϊκῇ ἀποδοκιμα-
σία εἶναι τὸ προσήκον αὐτῆς φήμιτρον
καὶ τὴν λαϊκὴν ταύτην ἀποδοκιμασίαν διὰ
τῶν ὀλίγων τοῦτων ἀπηχοῦμεν.

Ταῦτα εἶχομεν γράψῃ διὰ τὸ φύλλον μας
τῆς παρελθούσης Πέμπτης, τὰ ὅποια ὅμως
δὲν ἐδημοσιεύθησαν, διότι τὸ φύλλον εὐ-
ρίσκειτο ἤδη ὑπὸ τὰ πιεστήρια. Γράφοντες
δὲ δὲν ἐγνωρίζομεν κἂν διὰ ποίαν ἐφημε-
ρίδα ἐγράφομεν. Βραδύτερον ἀντελήφθη-
μεν ὅτι ἐπρόκειτο περὶ τοῦ «Ἑρμουπολί-
του». Οἷα ἀπογοήτευσίς! Νὰ γράψῃ τις
περὶ Διοικήσεως, περὶ συνταγματικῶν ὑπο-
χρεώσεων τῶν ἐνόμων τοῦ κράτους ἐξου-
σιῶν καὶ νὰ ἀναπτύσῃ θεωρίαν περὶ Διοι-
κητικοῦ δικαίου καὶ διοικήσεως, περὶ ζητη-
μάτων κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης, διὰ τὸν
«Ἑρμουπολίτην» εἶναι πολὺ! Δὲν ἦρκει
τάχα δι' αὐτὸν ἡ γενικῶς ἐκδηλωθεῖσα ἀ-
γανάκτησις καὶ ἀποδοκιμασία τῶν συμπο-
λιτῶν μας, ἀλλ' ἔδει νὰ ὑποχρεωθῶμεν καὶ
ἡμεῖς νὰ κατέλθωμεν μέχρις αὐτοῦ;

Ὅπως ἴσως τὰ μὲν γραφέντα, παρα-
κλήσει τῶν συμπολιτῶν μας, δημοσιεύομεν
χάριν αὐτῶν καὶ μόνον, περὶ τῆς ἀρθρο-
γραφίας ὅμως τοῦ «Ἑρμουπολίτου», στοι-
χειῶδες πλέον καθήκον σεβασμοῦ πρὸς ὑ-
μᾶς αὐτοὺς, μᾶς ἐπιβάλλει πλέον τι τῆς
σιγῆς, ἀφοῦ ἄλλως κατὰ τῆς Ἀστυνομίας
οὐδένα λόγον ἰδιαίτερον ἔχομεν νὰ ἐπιτι-
θέμεθα, ἀκαδημαϊκῶς δὲ καὶ μόνον συζη-
τοῦντες ἐπεκρίναμεν τὰς ἀντιλήψεις της,
αἵτινες εἰσὶν ἐκ διαμέτρου ἀντίθετοι πρὸς
τὰς ἡμετέρας καὶ ἀπὸ διοικητικῆς καὶ ἀπὸ
νομικῆς ἀπόψεως.

ΤΟ ΠΑΡΑΠΟΝΟΝ ΤΟΥ Κ. Μ. ΑΣΗΜΟΜΥΤΗ

Ἐδημοσιεύσαμεν, κατ' ἦν εἶχομεν ὑποχρέω-
σιν, χωρὶς ὅμως νὰ ἐκφέρωμεν κρίσεις ἐπ'
αὐτῆς, ἀναφορὰν πρὸς τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον
φέρουσαν τὰς ὑπογραφὰς πλείστων εὐνοπή-
πτων συμπολιτῶν μας ἀλευρεμπόρων, βιομηχά-
νων, ἀρτοποιῶν, καὶ πλκουντοποιῶν, ὑπερα-
μνομένων τῶν ἰδίων συμφερόντων, κατ' ὑποτι-
θεμένης μονοπωλήσεως τοῦ ἀλευρεμπορίου τῆς
ἡμετέρας πόλεως, ὡς ἐκ τῆς ψηφισθείσης ὑπὸ
τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου προστατευτικῆς μει-
ώσεως τοῦ ἐπὶ τοῦ σίτου εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ,
χάριν τοῦ ἀρτισυστάτου ἀλευρομύλου τοῦ κ.
Μιχ. Ἀσημομύτη.

Κατὰ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀναφορᾶς ταύ-
της καὶ τῶν μὴ ἐπ' αὐτῆς κρίσεών μας παρα-
πονεῖται ὁ κ. Μ. Ἀσημομύτης, διατυπῶν καὶ
τινας παραδόξους θεωρίας, κατ' ἃς ἔκρινε περι-
τεύουσαν πᾶσαν παρ' οἰουδήποτε συζήτησιν ἐπὶ
τῶν ἡδὴ ἀποφασισθέντων.

Ἐπλανήθη εἰς τὰς θεωρίας του ὁ κ. Μ. Ἀ-
σημομύτης. Οὔτε τοῦ τύπου, οὔτε τῶν ἐνδιαφε-
ρομένων ἐπαγγελματιῶν ἢ συζήτησις παρέλ-
κουσι, κατ' ὅσον οὔτε ὁ φυσικὸς, οὔτε ὁ θετὸς
νόμος ἐκήρυξαν ἀλαθῆτους τὰς ἀποφάσεις τῶν
δημοτικῶν συμβουλίων, τοῦναντίον ὁ θετὸς νό-
μος ὑπέβαλεν αὐτὰς ὑπὸ τὸν ἐλεγχον τῆς ἐφο-
ρευούσης τὴν δημοτικὴν διοίκησιν προϊσταμένης
ἀρχῆς, ἐνδοιάζων, φαίνεται, ὡς πρὸς τὸ ἀλάθη-
τον τῶν τοιούτων συλλογικῶν τῶν δημοτικῶν
συμβουλίων ἀποφάσεων, καὶ οὐχὶ ἀδίκως.

Ἐἶχομεν καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ ἐνδιαφερόμενοι δι-
καίωμα νὰ ἀναμιχθῶμεν εἰς τὴν συζήτησιν, ἦ-
τις ἄλλως δὲν τὸν ἐδραπέ, ἀφοῦ φρονεῖ ὅτι τὸ
δικαίον εἶναι ὑπὲρ αὐτοῦ.

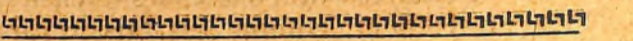
Ὁ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῶν ἀλευρεμπόρων ἀ-

γῶν, εἶναι καθαρὸς ἀγὼν συμφερόντων. Οὔτε ὁ
μὲν, οὔτε οἱ δὲ ἀποσκοπῶσιν εἰς τὰ δημοτικὰ
συμφέροντα ἢ τὰ γενικώτερα λαϊκὰ συμφέροντα,
δι' ὧν στολιζοῦσι τὰ δημοσιεύματά των. Περὶ
τῶν ἰδίων ἕκαστος μάχεται. Ὁ κ. Μ. Ἀσημο-
μύτης πιστεύει, ὅτι, ἐπιτυχῶν μίαν ὀνοεὶ
προστατευτικὴν μείωσιν ἐνὸς φόρου, θὰ ἐνισχύ-
ετο σοβαρῶς ἡ ἐγκατάστασις τῆς ἀλευροβιομη-
χανίας, εἰς τὴν λίαν ἀξιεπαίνως καὶ μετὰ πραγ-
ματικῶν θυσιῶν ἀληθῶς προδραίνει, καὶ ὑπὲρ τῆς
ιδέας ταύτης ἀγωνίζεται. Οἱ ἀλευρέμποροι ἐξ
ἄλλου νομίζουσιν, ὅτι τὸ δημιουργούμενον οὐ-
τως ὑπὲρ αὐτοῦ μονοπωλεῖον ἀλευρεμπορίας θὰ
μειώσῃ τὰ κέρδη των καὶ ἀντιτάσσονται εἰς τὴν
μείωσιν τοῦ φόρου. Ἀμφότεροι ἐνεργοῦσιν οὐ-
τως ἐντὸς τῆς σφαιράς τῶν δικαιοματιῶν των.
Οὐδεὶς νόμος, οὐδεμία λογικὴ, ἀφαιρεῖ ἀπὸ τοῦ
ἀνθρώπου τὸ δικαίωμα τοῦ ὑποστηρίζειν τὸ ἴδιον
συμφέρον.

Τίς ὅμως ἔχει οὐσιαστικῶς ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ
δικαίον;

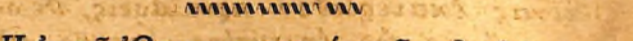
Τοῦτο θὰ τὸ ἀποδείξῃ ἡ συζήτησις, θὰ ὑπε-
ρισχύσῃ δὲ ἐκεῖνος, οὗ τὸ συμφέρον ἀντίκειται
ὀλιγώτερον εἰς τὸ γενικὸν συμφέρον.

Μετὰ πλείστης δ' ὄψεως εὐχαριστήσεώς μας
θὰ ἐδελπόμεν κατισχύον τὸ συμφέρον ἐκείνου
ὅστις προκίβει τὴν πόλιν μας μετὰ μίαν νέαν βιο-
μηχανίαν, συμφωνοῦντες κατὰ τοῦτο πρὸς τὸ
Δημοτικὸν συμβούλιον, χωρὶς ὅμως ν' ἀρνώμεθα
τὸ δικαίωμα τῆς ἀμύνης ἀπὸ τοὺς ἐναντίους.

Ἀλκυονίδες ἡμέραι

«Λαθάνεμον ὄραν, ἱερὰν παιδοτρόφον ποι-
κίλας Ἀλκυόνος» δυνάμεθα, ὡς ὁ Σιμωνίδης,
νὰ εἰπώμεν ὅτι διανύομεν μετὰ τὸν πρῶτον τοῦ
χειμῶνος μῆνα, τὸν Δεκέμβριον, ὅστις δὲν μας
ἐπισκέφθη μετὰ τὰς χιόνας καὶ τοὺς παγετούς
του, τὰς ὁποίας ὁ λαὸς μετὰ δέους προσταενί-
ζει, ὡς συντρόφους ἀχωρίστους τῆς περιόδου ἦν
διανύομεν καὶ εἰς τὴν δίδει τὸ χαρακτηριστικὸν
ὄνομα Νικολοβάρα, ἀλλὰ μετὰ φαι-
δρὰν καὶ ἡλιόλουστον συνοδίαν Ἀλκυονίδων ἡ-
μερῶν, κατ' ἃς ὁ αἰωνίως νοσταλγῶν τὸ ὑπαί-
θρον κόσμος ἐκχύνεται εἰς τοὺς περιπάτους καὶ
τὰς ἐξοχὰς, ἀναπνέων μετὰ πλήρεις πνεύμονας
τὸν καθαρὸν καὶ ζεῖθωρον ἀέρα, τὸν πλήρη ὀ-
ξυγόνου, ἀντὶ τοῦ ὑπὸ στέγην ἀναπνεομένου νο-
σηροῦ καὶ ἀποπνέοντος εὐρύτα καὶ ἀποσύνθεσιν
μεμολυσμένου ἀέρος, ὃν μᾶς καταδικάζει ὁ χει-
μῶν νὰ ἀναπνέομεν ἐκόντες ἄκοντες. Καὶ πό-
σον ὑγιεινότερος θὰ ἦτο ὁ ἀήρ οὗτος τοῦ ὑπαί-
θρου, ἂν ποτε κατωρθοῦτο ἡ ἴασις τῆς φαλα-
κρότητος τῶν πέριξ βουνῶν διὰ τῆς ἀπαγορευ-
σεως τοῦ βανδαλισμοῦ τῆς φρυγανολογίας!

Ἐν τῷ Ὀρφανοτροφείῳ τῶν Θελέων τῶν Ἀδελφῶν Α. καὶ Φ. Μπαμπα- γιώτη πανήγυρις τῶν Εἰσοδίων.

Ἀπὸ μακρᾶς σειρᾶς ἐτῶν, κατὰ τὴν ἐορτὴν
τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου, ἐπὶ τῇ γεγονότι
ῶν τιμᾶται τὸ ἐν τῷ Ὀρφανοτροφείῳ παρεκ-
κλήσιον, εἴθισται ν' ἀναπετάννυνται αἱ πύλαι
τοῦ Ὀρφανοτροφείου εἰς μέγα λαϊκὸν προσκύ-
νημα, ἀθρόον δ' ἡ κατ' ἡμᾶς κοινωνία σπεύδει
νὰ προσφέρῃ φόρον μὲν λατρείας πρὸς τὴν Θεο-
μήτορα, φόρον δ' ἐγνώμοσύνης εἰς τὸ σεπτὸν
ὄνομα ἐκείνων δι' ὧν τελεσιουργεῖται εἰς τὸ ἀ-
πέραντον μέγαρον τὴν συνοικίαν Μαύρου ἢ θειο-
τέρα κοινωνιολογικὴ φιλανθρωπία.

Ἐκεῖ ἐπάνω λειτουργεῖ τὸ ὑπεροχώτερον κοι-
νωνικὸν ἱερὸν, τὸ ὁποῖον ἀνοίγει φιλόστοργον
τὴν ἀγκάλην εἰς τὰ ἀτυχῆ νεκρὰ πλάσματα, τὰ
ὅποια σκληρὰ μοῖρα ἐστέρησε τοῦ μοναδικοῦ ἐ-
ρεϊσματος ἐφ' οὗ στηριζόμενα θὰ ἠδύναντο νὰ
διαπλεύσωσι τὸ πέλαγος τοῦ βίου, τοῦ στηρίγ-
ματος τῆς πατρικῆς ἐργασίας, τοῦ στηρίγματος
τῆς φιλοστόργου μητρικῆς ἀγκάλης.

Καὶ ἐκεῖ βλέπει μετὰ συναισθήματος πλή-
ρους ἱκανοποιήσεως, ἡ κατὰ τὴν ἐορτὴν συνα-
γειρομένη κοινωνία τῆς Ἑρμουπόλεως, τὴν σώ-
φρονα μέριμναν τοῦ διοικητικοῦ τοῦ ἱδρύματος
συμβουλίου, τὸ στοργικὸν ἐνδιαφέρον τῆς ἐκ
κυριῶν ἐφορίας τοῦ ἱδρύματος, ὡς καὶ τὸν ἀκά-
ματον ζῆλον τοῦ ἐκτελοῦντος τὴν ἐν γένει ἐσω-
τερικὴν ὑπηρεσίαν προσωπικοῦ, ἐκδηλούμενα
εἰς τὴν διαλάμπουσαν εἰς τὰ πρόσωπα τῶν τρο-
φίμων τοῦ καταστήματος ὑγείαν, εἰς τὸ ἀνεπί-
ληπτον τῆς καθαριότητος, ἰδιαίτατα δ' εἰς τὴν
ἄπειρον τοῦ ἡθους σεμνότητά, τὴν παρέχουσαν

τὸ ἀσφαλὲς ἐνδόξιμον, ὅτι ἐκ τοῦ φυτωρίου ἐκείνου θὰ ἐξέλθωσιν εἰς τὴν κοινωνίαν εὐρωστοὶ καὶ ὑγιεῖς κοινωνικοὶ παράγοντες, δι' οἵανδήποτε ὁδὸν καὶ ἂν ἤθελον τραπή εἰς τὸ πολυκύματον τοῦ βίου στάδιον.

Ἡ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἑορτὴ ἐγένετο ζωηροτέρα καὶ διότι κατὰ τὸ παρελθόν, λόγῳ τῶν ἐπιδημικῶν νοσημάτων, δὲν ἐγένετο ἑορτὴ, ἀλλὰ καὶ διότι κατὰ τὸ ἐνεστὸς ἔτος ἡ διεύθυνσις τοῦ Ὀρφανοτροφείου, χάρις εἰς τὴν ἐξειδικιασμένην φροντίδα τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς ἐκ Κυριῶν Ἐφορίας, εἶναι ἀναθεμιμένη εἰς τὰς χεῖρας ἐκείνας εἰς ἃς τοιοῦτον φιλανθρωπικὸν ἴδρυμα δεόν νὰ ἦ ἐμπειστευμένον, εἰς τὰς χεῖρας τῆς ἀνταξίας τῆς μεγάλης τοῦ ἰδρύματος ἀποστολῆς κυρίας **Μαρίκας Σπανοπούλου**, ἥτις δὲν εἶναι ἡ σκαῖά καὶ ἀκαμπτος διευθύντρια, ἀλλ' ἡ συμπαθὴς καὶ στοργικὴ μήτηρ τῶν τροφίμων τοῦ Ὀρφανοτροφείου, κατὰ τὴν πάγκοινων μαρτυρίαν, κατὰ τὴν γενικὴν ἀντίληψιν.

Ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ ὀνομαστικῇ ἑορτῇ τῆς Soeur Supérieure.

Ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς Ἁγίας Ἀννης, κατὰ τὸ Γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον, καὶ πρὸς τιμὴν τῆς ἀγούσης τὴν ἑορτὴν τοῦ ὀνόματός της προεστῶσης ἡ καθ' ἡμᾶς Γαλλικὴ Σχολὴ τῶν ἀδελφῶν τοῦ Ἐλέους, ἤγε μίαν τῶν ὡραίων ἐκείνων ἑορτῶν, ὧν αἱ καλὰ Ἀδελφαὶ ἔχουσι μόναι τὸ μυστήριον, καὶ καθ' ἃς καλοῦνται οἱ γονεῖς τῶν εἰς αὐτὰς ἐμπειστευμένων τὴν ἀνατροφὴν καὶ μόρφωσιν τέκνων τῶν νὰ ἐκτιμῶσιν τὰς προόδους τῶν.

Κατὰ τὰς ἑορτὰς ταύτας ἐκτελοῦνται μικρὰ διδακτικὰ μονόπρακτα θεατρικὰ ἔργα ἀπὸ τῆς σκηπῆς τοῦ μικροσκοπικοῦ θεατρίδιου τῆς σχολῆς, ἀφ' ἧς αἱ μικρὰ μολήτρια διδούσιν, ὡς ἐν ἐπιτομῇ, δεύματα καὶ τῶν γραμματικῶν προόδων τῶν καὶ τῶν τρόπων περὶ τὴν ἐν γένει συμπεριφορὰν καὶ τῆς πνευματικῆς τῶν διαπλάσεως.

Ἡ κατὰ τὸ ἐνεστὸν ἔτος ἑορτὴ ἦτο ἀληθῶς καθ' ὅλου θριαμβευτικὴ διὰ τὰ ἀπίστευτα δεύματα τῆς προόδου ἃ ἐπεδείξαντο αἱ μικρὰ κορασίδες, τοῦθ' ὑπερ ἀποτελεῖ τὸ ἀσφαλῆστατον δεύμα τῆς εὐσυνειδήτου ἐργασίας τῶν καλῶν ἀδελφῶν. Εἰς τὴν ὡραίαν ἀληθῶς ἑορτὴν ἐχρησίμευσεν ὡς κατακλεισμικρὸς ἔρανος ὑπὲρ τῶν πολυαριθμῶν ὀρφανῶν τῶν ὁποίων συλλέγει περιθάλπει καὶ ἐκπαιδεύει ἡ σχολὴ, ἵνα τὰ παραδῶτη ἡμέραν τινὰ εἰς τὴν κοινωνίαν ὡς παράγοντας ἐργασίας προόδου καὶ ἀρετῆς, ἀφοῦ ἔσχον τὸ ἀτύχημα νὰ στερηθῶσι τοὺς γονεῖς τῶν.

Τὸ ἐφ' ἡμῖν δὲν ἔχομεν ἐκφράσεις ἱκανὰς ὅπως ἐξάρωμεν τὴν ὑψηλὴν ἐργασίαν τὴν συντελουμένην ὑπὸ τῆς λαμπρῆς σχολῆς τῶν ἀφοσιουμένων εἰς τὴν καθ' οἰομένηποτε τρόπον προαγωγῆν τῆς νεαρᾶς ἡλικίας ἀδελφῶν, ἀπλῶς περιοριζόμεθα νὰ διαπέμψωμεν αὐταῖς τὰ ἐγκάρδια συγχαρητήριά μας, εὐελπιστοῦντες ὅτι δὲν εἶναι τὰ τελευτήσια ἃ σήμερον καὶ ἀπευθύνομεν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Μεταύριον Κυριακὴν (7 Ἀπριλίου) ἐν τῷ ἐνταῦθα Ἱερῷ Ναῷ τῶν Ταξιαρχῶν θέλει ὁμιλήσει ὁ εὐφραδέστατος καὶ ἐλλόγιμος Ἱεροκήρυξ τοῦ Νομοῦ Κυκλάδων κ. **Ἀθανάσιος Παρίσης.**

Σύρου ἀρχαιοτάτῳ καὶ ἰδιοκτῆτῳ αὐτοῦ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Νικολάου, οὗ τὰς πύλας πάντοτε οἱ πονοῦντες καὶ κάμνοντες εὖρον ἀναπεπταμένας καὶ ἐξ οὗ πάντοτε ἀπεκόμισαν παρηγορίαν καὶ ἡ δύσμοιρος χήρα καὶ τὸ ἐγκαταλελειμμένον ὄρφανόν.

Τὴν πρὸς τὸ γραφικὸν καὶ χαριτωμένον ναῦδριον ὁδὸν γνωρίζουσι πάντες οἱ τῆς μοίρας ἀποκλήροι καὶ δὲν θὰ λησμονήσωσι βεβαίως αὐτὴν κατὰ τὴν μόνην ἴσως ἡμέραν, καθ' ἣν περιβάλλεται τὴν ἑορτάσιμον περιβολὴν του.

Τιμῆσατε κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς πανηγυρέως του τὸν ἄγιον, ὃν πάντοτε, ἐν ἡμέραις θακρῶν, ἐν ἡμέραις πικρῶν, ἐπεκαλέσθητε καὶ ὃν πάντοτε εὖρετε πρόθυμον ἄρωγόν καὶ παραστάτην οἱ πάσχοντες καὶ τεθλιμμένοι.

Διάλεξις ἐν τῇ ἐνταῦθα Δημοσίᾳ Ἐμπορικῇ Σχολῇ.

Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἀπὸ τῆς 6—7 1)2 ὡρας μ. μ. σεμνὴν καὶ πάντῃ διαφέρουσαν ἐπιστημονικὴν διάλεξιν «περὶ ἀεροπλάνων» ἐποιήσατο μετὰ προβολῆς ὁ καθηγητὴς τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν κ. Κωνστ. Μολυδάδας ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς ἐνταῦθα ἠλεκτροφωτιστοῦ Δημοσίου Ἐμπορικῆς Σχολῆς.

Ἐνεκα τῶν διαδραματιζομένων αἰματηροτάτων εὐρωπαϊκῶν ἀγῶνων κατὰ γῆν τε καὶ θάλασσαν, ὧν δρατικώτατον καὶ ἀποτελεσματικὸν ἐνεργὸν μέρος λαμβάνουσι νῦν τὰ ἀεροπόρα καθ' ἑκάστην τελειοποιούμενα, τὸ μὲν θέμα ἦτο λίαν ἐπίκαιρον, ὁ δὲ ρήτωρ ἐπιστημονικῶς τελείως διάτοχος αὐτοῦ. Ἐπὶ μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν διὰ τῆς χαρακτηριστικῆς αὐτῶν ἐπιστημονικῆς δικυγείας καὶ ἀναλυτικότητος ὁ κ. Κ. Μολυδάδας συνήρασε τὸ ἀκροατήριον τοσοῦτον, ὥστε ἀπόνως νὰ ἀκούῃ αὐτοῦ διηγούμενου τὴν ἐξέλιξιν καὶ τελειοποίησιν τῆς ἐφευρέσεως τοῦ καταστρεπτικοῦ ἀεροπόρου. δι' οὗ ὁ ἄνθρωπος ἐγένετο κύριος ἤδη καὶ τοῦ ἀέρος. Εἰς τὴν ὡραίαν ταύτην διάλεξιν παρήσαν, πλὴν τῶν μαθητῶν καὶ καθηγητῶν τῆς Σχολῆς, καὶ πάντες σχεδὸν οἱ ἐνταῦθα καθηγηταὶ μετὰ τῶν εὐγενῶν αὐτῶν κυριῶν καὶ τινες σεβασταὶ δέσποιναὶ καὶ δεσποινίδες, ἐν αἷς καὶ αἱ δεσ Στέλλα Ν. Βόγλη καὶ Πικροδημήτηρ.

Διὰ τῶν διαλέξεων τούτων ἐμπεδοῦται τὸ πνεῦμα τῶν μαθητῶν τῆς Ἐμπορικῆς ἡμῶν Σχολῆς εἰς τὰ διδασκόμενα καὶ μεμαθημένα καὶ διεγείρεται πρὸς νέας ἀγνώστους τρίβους τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν ἀναζητοῦν καὶ μαθηθάνον τὸ ἄγνωστον, δι' οὗ καὶ μόνου ἱκανοποιεῖται ἠθικῶς πρὸς τοὺς μετῶν πρόδον.

Ἐπὶ τῇ περιστάσει ταύτῃ παρακολούθησαν ἡμῶν ἡμεῖς καὶ ἑτέραν πρακτικὴν καὶ ἀποδοτικὴν διάλεξιν, ἣν ὁ εἰρημένος καθηγητὴς τῆς Φυσικῆς τῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς κ. Μιχαὴλ Μολυδάδας ἐποίησεν τῷ Ἀλευρομύλῳ τοῦ κ. Μιχ. Ἀσημάκη τῷ 25 μαθητῶν τῶν δύο ἀνωτέρων τῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς. Κατὰ ταύτην τὴν διάλεξιν ἡμῶν ἡμεῖς ἡμῶν μαθητὰς ὑπὸ μηχανικὴν ἐποψίν ἡμῶν ἡμῶν ἀτμοῦ κινητήριον δυνάμειος καὶ ἡμῶν ἡμῶν βιομηχανικὴν, καθ' ἣν ἡ δρᾶσις ἦδη ἡμῶν ἡμῶν καὶ τοῦ βιομηχάνου διὰ προσωπικῆς ἐξικνεῖται εἰς τὴν ὁδὸν τῆς εὐγμενοῦ πλούτου. Ὅθεν ἀξιὸς πλείστων ἡμῶν ἡμῶν παρὰ τῆς ἡμετέρας κοινωνίας, ἡμῶν ὁ ἐγκαρδιῶν παρὰ τῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς καὶ ὁ ἀξιότιμος βιομηχάνος κ. Μιχαὴλ Μολυδάδας ὡς ἐπιτρέψας τὴν εἰσοδὸν εἰς τοὺς ἡμῶν ἡμῶν εὐγενῶς μάλιστα παρασχὼν πλείστας ἡμῶν ἡμῶν αὐτοῖς διὰ τοῦ προθυμοτάτου καὶ ἀρίστου εὐθυντοῦ τοῦ καταστήματος κ. Δημ. Φαρμάκου.

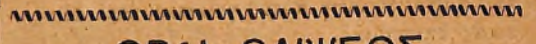
πρὸς κ. Κωνστ. Τ. Μάνθος

Ἐπισημοῦς συμπολίτης μας καὶ διακεκριμένος κ. Κωνστ. Τ. Μάνθος Νευρολόγος καὶ ἰατρικὸς λόγος, ἐπὶ μακρὸν διατελέσας καὶ διακεκριμένος καθηγητὴς τῆς Νευρολογικῆς καὶ Ψυχολογικῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, δὲ τὰς ἐπιστημονικὰς αὐτοῦ μελέτας καὶ ἔργα, ἔργα Παρισίους, ἔργα ὑπὲρ τὴν διετίαν παρὰ τῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς, ἐγκατασταθεὶς ἤδη ὀριστικῶς ἐν Ἀθή-

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἐλάβον παρὰ τῆς Ἀδριατικῆς ἀσφαλιστικῆς ἐταιρίας δλοκλήρον τὴν ἐκ δραχμῶν **τριάκοντα πέντε χιλιάδων** (35,000) ἀποζημίωσιν διὰ τὴν πυρποληθεῖσαν οἰκοδομήν μου. Δι' ἃ ἐκφράζω πρὸς τὴν ἐταιρίαν ταύτην τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας μου.

Ἐν Σύρῳ τῇ 24 Νοεμβρίου 1914.
Ἠάνος Γ. Μουτζουρόπουλος
ἐργοστασιάρχης

ΩΡΑΙ ΘΛΙΨΕΩΣ

Σκέψεις ἐνὸς μεγαλεμπόρου τοῦ Αἰγίου

Ἐπύχον ὦραι κατὰ τὰς ὁποίας ἀνθρωποκατέχοντες τὰ ἀγαθὰ τοῦ πλοῦτου, καταλαίμβανονται ἐν τούτοις ἐκ μελαγχολίας. Αἱ ὦραι καθ' ἃς οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἠδύναντο νὰ εἶναι εὐτυχεῖς καὶ ἐν τούτοις ἐλέπουσι τὰ πάντα σκοτινά, εἶνε αἱ ὦραι τῆς χωνεύσεως. Ἀπὸ τῆς πρώτης χέρι τῆς τρίτης με-αμεσημερινῆς ὥρας καὶ ἀπὸ τῆς ἑβδόμης μέχρι τῆς δεκάτης τῆς ἑσπέρας οἱ ἔχοντες κακὸν στόμαχον εὐρίσκονται ἐν μαρτυρίᾳ. Οἱ ἀτυχεῖς οὗτοι ἃς ἀκολουθήσωσιν ἐπὶ τινι καιρῶν τὴν διὰ τῶν Καταποτίων Πίνκ θεραπεῖαν καὶ αἱ μαῦραι ὦραι, αἱ ὦραι τῆς θλίψεως, θὰ παρελθῶσι καὶ θ' ἀντικτασταθῶσι δι' ὡρῶν εὐτυχίας. Δὲν ὑπάρχει οὐδὲν ὑπερ νὰ καθιστᾷ τὴν ζωὴν εὐχάριστον ὅσον αἱ καλὰ χωνεύσεις.

Ἰδοὺ ἐν παραδείγματι ἀτόμου τυχόντος τῆς μεταβολῆς ταύτης χάρις εἰς τὰ Καταπότια Πίνκ.

Ὁ κ. Ἀριστείδης Τόγας, μεγαλέμπορος ὑφανμάτων ἐν Αἰγίῳ, ἔγραψε τὰ ἑξῆς:

«Πλείστα φάρμακα μετεχειρίσθην πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως ἀπαλλαγῶ ἐκ τῆς παθήσεως τοῦ στομάχου ἐν τῇ ὁποίᾳ πρὸ πολλοῦ ὑπέφερον. Ἀφοῦ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν παρετήρουν βελτιώσεις μικρᾶς δισχυρίας περιέπιπτον πάλιν εἰς τὴν αὐτὴν καταστασιν. Μολονότι ἐλάμβανον ἐκλεκτὴν τροφήν, ἐν τούτοις ἐγώνευον κακῶς καὶ ἐπὶ ὥρας ἠσθάνομην ἐνοχλήσεις εἰς τὸν στόμαχον. Αἱ καθημερινὰ αὐτὰ ἐνοχλοῦσάν με ἔκαμον νὰ μὴ ἔχω ὄρεξιν διὰ τίποτε. Ἐδὲν γὰρ μοι ὑπέδειξαν τὰ Καταπότια Πίνκ καὶ ἀφ' ἧς ἡμέρας ἔλαβον ταῦτα αἱ χωνεύσεις μου ἐβελτιώθησαν, ἡ δὲ ὕγιειν μου ἤρχισε ν' ἀποκαθίσταται. Ἐξηκολούθησα ἐπὶ τινι καιρῶν τὴν θεραπεῖαν ταύτην καὶ σήμερον εὐρίσκουμαι ἐντελῶς ὑγιής.»

Ὁ στόμαχος ἀναλόγως τῆς καταστάσεώς του εἶνε ἄλλοτε μὲν πηγὴ εὐχρηστικῆς, ἄλλοτε δὲ βασάνων. Ἐὰν ὑποφέρητε ἐκ τούτου μετχειρισθῆτε τὰ Καταπότια Πίνκ ἐπὶ τινος ἡμέρας καὶ θὰ θεραπευθῆτε.

Πωλοῦνται εἰς τὰ κυριώτετα φαρμακεία πρὸς δρ. 4 τὸ κυτίον ἢ δρ. 2, τὰ 6 κυτία. Διερχὴς παρακαταθήκη εἰς τὰ ἐνταῦθα φαρμακεία Π. Κυριῶνη, Ν. Παπαδάκη, Δ. Ντελοπούλου, Γ. Λυγεράκη καὶ Ν. Βούλγαρη.

Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι Δαμασκός καὶ Σια, ἐν Πειραιεῖ

Ἀποφεύγετε τὰς ἀπομιμήσεις.

Τὰ γνήσια καταπότια Πίνκ φέρουν ἔξωθεν τοῦ κυτίου λευκὴν ταινίαν μετὰ τὸ ὄνομα Δαμασκός καὶ Σια, ἔσωθεν δὲ τὴν ὀδηγίαν τῆς χρήσεως ἐλληνιστί.

ναῖς, δέχεται τοὺς ἐκ Νευρικῶν καὶ Ψυχικῶν νοσημάτων πάσχοντας ἐν τῷ τελείῳ Ἡλεκτροθεραπευτηρίῳ του, ὁδὸς Ἰωνοῦ 4 (Πλατεία Ὀμονοίας, πλησίον «Νέας Σκηπῆς»). Δὲν φρονοῦμεν ὅτι εἶναι ἀναγκαῖαι ἰδιαίτεραι συστάσεις διὰ τοὺς συμπολίτας μας, τοὺς ἐπαρκῶς γνωρίζοντας τὴν τελείαν ἐπιστημονικὴν μόρφωσιν τοῦ νεαροῦ Ἀσκληπιάδου.

Προαγωγὰ εἰς καθηγητὰς.

Μετὰ μεγίστης χαρᾶς ἤκουσεν ἅπανα ἡ ἡμετέρα κοινωνία τὴν προαγωγὴν εἰς θέσιν καθηγητοῦ τοῦ ἐνταῦθα Γυμνασίου ἀπαντος τοῦ διδάσκοντος προσωπικοῦ τοῦ ἐνταῦθα Α'. Ἑλληνικοῦ Σχολείου. Ἐκ τούτων ὁ μὲν κ. Φλωροῦ Κατσουρὸς εἶναι νέος ἀρίστης παιδαγωγικῆς μορφώσεως. Τὴν θεολογίαν σπουδᾶσας ἐν τῷ ἡμετέρῳ Πανεπιστημίῳ εἶναι ὁ εὐλαβέστατος

των διδασκόντων θεολόγων εν τε τῇ ἔργῳ καὶ σεμνοτάτῳ οἰκογενειακῷ καὶ κοινωνικῷ αὐτοῦ τῷ βίῳ. Ὁ δὲ κ. Ἀθανάσιος Μουσουρής, πλὴν τῆς ἐγνωσμένης ἀρίστης φιλολογικῆς διδασκαλικῆς αὐτοῦ ἱκανότητος εἶναι εὐπρεπῆς τοὺς τρόπους μετ' ἀρίστου διοικητικοῦ καὶ σεμνοπρεποῦς χαρακτήρος πρὸ τῶν μαθητῶν. Ὁ δὲ κ. Δημ. Περίδης εἶναι νέος ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν διδασκαλικήν τε καὶ κοινωνικὴν ἀρίστος. Προαχθεὶς εἰς καθηγητὴν τῶν Φυσικῶν μαθημάτων ἐν τῷ Γυμνασίῳ Σύρου μέλλει ἀλλήθως μετ' ἀμφοτέρων τῶν εἰρημένων προαχθέντων εἰς καθηγητὰς νὰ κοσμήσῃ τὸ Γυμνάσιον Σύρου διὰ τῶν θετικῶν καὶ παιδαγωγικῶν αὐτοῦ γνώσεων περὶ τὰς φυσικὰς ἐπιστήμας.

Πλείστους ἐπαίνους ἀκούομεν παρὰ γονέων καὶ μαθητῶν περὶ τοῦ καθηγητοῦ τῆς Γερμανικῆς γλώσσης ἐν τῇ ἐνταῦθα Δημοσίᾳ Ἐμπορικῇ Σχολῇ κ. Ἀλεξάνδρου Στάξιμετς. Οὗτος Γερμανὸς ὢν τὴν γλῶσσαν καὶ τὴν φυλὴν διδάσκει τοὺς Ἑλληνοπαῖδας διὰ μεθόδου λίαν ἐπαγωγικῆς καὶ τελεσφόρου, ὥστε εὐκόλως νὰ κατανοῶσι, γράφωσι καὶ ὁμιλῶσι τὴν Γερμανικὴν γλῶσσαν χρησιμωτάτην οὖσαν ἐν τε τῇ ἐμπορίῳ καὶ ταῖς ἐπιστήμασι. Ὅθεν εὐτύχημα θὰ εἶναι διὰ τὰς εὐπορούσας οἰκογενείας τῆς Ἐρμουπόλεως νὰ προσλάβωσιν αὐτὸν ὡς οἰκοδιδάσκαλον τῶν τέχνων των.

Μετὰ μακρὰν ἀπουσίαν ἐπανάκαμψεν εἰς τὴν πόλιν μας ἡ τόσων συμπαθειῶν καὶ ἐκτιμήσεως ἀπολαύουσα παρὰ τῇ καθ' ἡμᾶς κοινωνίᾳ κ. Ἄννα Ε. Ἐσσαριέ.

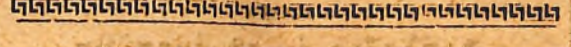
Ἄριθ. 15844.

Περίληψις προγράμματος ἀναγκαστικοῦ πλειστηριασμοῦ.

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Σύρῳ Πρωτοδικαῖς δικαστικὸς κλητὴρ Σωκράτης Γ. Στεφάνου διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 553 τῆς δεκάτης ἐνάτης (19) Νοεμβρίου τοῦ χιλιεστοῦ ἐνεκκοσιοστοῦ δεκάτου τετάρτου ἔτους (1914) ἐπικληπτικοῦ προγράμματος τοῦ ἀναγκαστικοῦ πλειστηριασμοῦ δηλοποιεῖ ὅτι τὴν δεκάτην τετάρτην (14) Δεκεμβρίου ἐνεστῶτος ἔτους ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς δεκάτης μέχρι τῆς δωδεκάτης τῆς μεσημβρίας ὄρα ἐνώπιον ἐμοῦ, ἐν Ἐρμουπόλει καὶ ἔξωθεν τοῦ παρὰ τὴν πλκτεῖαν Ἐλευθερίου Βενιζέλου κειμένου κερφενείου τοῦ Νικολ. Κωστάλα (ἰδιοκτητὴς Β. Φαμελιάση) συνήθους τῶν πλειστηριασμῶν τόπου, ἐκτίθεται εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν μία διώροφος οἰκία κειμένη ἐν Ἐρμουπόλει κατὰ τὴν συνοικίαν Βικωρικ, συνιστάμενη εἰς μὲν τὸν κατώγειον ὄροφον ἀπὸ ἐν χωρῆμα χρησιμοποιοῦμενον ὡς ἐστιατόριον, ἀπὸ δὲ ἑτέρα μικρότερα χωρίσματα χρησιμοποιοῦμενα ὡς δωμάτια καὶ τὸ ἐν τῶν ὀπίων ὑπάρχει κλίμαξ δ' ἧς ἀνερχεταίς εἰς τὴν ἀνώγειον ὄροφον, ἕτερον ὁμοιον χωρίσμα χρησιμοποιοῦμενον διὰ πλυντήριον καὶ ἀποχωρητήριον, καὶ αὐτὴν ἐστρωμένην διὰ πλατῶν, εἰς δὲ τὸν ἀνώγειον ὄροφον ἀπὸ ὑελοφρακτικὸν δωμάτιον, αἰθουσαν, δύο δωμάτια ὕπνου, ἕτερον ὁμοιον ἐν ᾧ ὑπάρχει ξυλίνη κλίμαξ δι' ἧς κατέρχεταιίς εἰς τὴν κατώγειον ὄροφον, ἡλεκτρικὴν (ταράτσαν καὶ πλησιάζουσα γύρωθεν πρὸς ἀντολάς, βορρῶν καὶ νότον) μετρεῖς δημοσίας ὁδοῦς καὶ πρὸς δυσμὰς μετρήματα ἄλλοτε Κωνσταντῆς Νεφροπόντη νῦν δὲ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Νικολάου. Ἡ ὡς ἄνω ἀναγκαστικῶς ἐκποιουμένη διώροφος οἰκία κατελκεθάνουσα γήπεδον μέτρον τετραγωνικῶν 105 ὡς ἔγγιστα καὶ ἐκτιμηθεῖσα ἀντὶ δραχμῶν τεσσαρῶν χιλιάδων 4000 ἀνήκει εἰς τὴν ὀφειλέτιδιν Ἐλένην Μ. Ζαρχάνα, κάτοικον Ἀθηνῶν, κατεσχέθη δὲ ὑπὸ τοῦ εἰρημένου κλητῆρος Σ. Στεφάνου τῇ ἐπιστεύσει τοῦ Μιχαὴλ Μέγα κατόικου Ἐρμουπόλεως ἐκτελιῶντος τὸ ὑπ' ἀριθ. 142 87 τῆς εἰκοστῆς (20) Μαρτίου 1910 ὑποθηκοδανειστικὸν συμβόλαιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἐρμουπόλεως Ἰωάννου Β. Μπεκιαρέλη ἐπὶ τῷ τέλει ἕνα πληρωθῆ ὁ ἐπισπῦδων οὗτος τὴν κατὰ τῆς ὀφειλέτιδος τοῦ Ἐλένης Μ. Ζαρχάνα ἀπίστασίν του συμφώνως τῇ κοινοποιηθείσῃ τῇ ὀφειλέτιδι ἐπιταγῇ ἀνερχομένην εἰς δραχμὰς 5,916 καὶ 35)σο ἐν ἑλω διὰ κεφάλαιον, τόκους καθυσταθεμένους μέχρι τῆς 28 Ἀπριλίου 1912 καὶ ἔξοδα ἐπιταγῆς μετὰ ὧν ὡς ἔξῃς τόκων αὐτῶν, ὡς καὶ ἐπὶ

τὰ γενησόμενα ἔξοδα ἐκτελέσεως καὶ πλειστηριασμοῦ μέχρι πέρας αὐτοῦ. Ὅτι ὡς πρώτη προσφορὰ ὤρισθη πρὸς τὸ ἐπισπῦδοντος τόπον τῶν δραχμῶν 2000. Ὅτι ἡ κατακύρωσις γενήσεται τὴν μεσημβρίαν εἰς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα ὑπερθεματιστὴν, ὑποχρεούμενον νὰ κατεβῆλῃ ἀμέσως τὸ τίμημα συμφώνως τῷ νόμῳ ἐπὶ ποινῇ ἀναπλειστηριασμοῦ. Ὅτι τὰ κηρύκεια δικαιοῦματα βρύνουσι τὸν ἀγοραστὴν, καὶ ὅτι τὸ φερέγγιον ἐκάστου πλειοδότη ἀπόκειται τῇ ἐκτιμήσει μου. Ἐγένετο καὶ ἐξεδόθη ἐν Ἐρμουπόλει Σύρου καὶ ἐν τῇ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἐρμου (οἰκίας Χ. Ποσειδῶνος) κειμένῳ δημοσίῳ γραφείῳ μου σήμερον τὴν εἰκοστήν, ἑκτὴν Νοεμβρίου τοῦ χιλιεστοῦ ἐνεκκοσιοστοῦ δεκάτου τετάρτου ἔτους ἡμέραν Τετάρτην.

Ὁ Συμβολαιογράφος
(Τ. Σ.) Σ. Α. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΣ
Ἀκριβῆς ἀντίγραψον.
Ἐν Ἐρμουπόλει αὐθημερόν
Ὁ Συμβολαιογράφος
(Τ. Σ.) Σ. Α. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΣ

Τὰ Γαλλικὰ Πανεπιστήμια πρὸς τὰ τῶν οὐδετέρων κρατῶν

Τὰ Γερμανικὰ Πανεπιστήμια διεμαρτυρήθησαν κατὰ τῶν αἰτιάσεων, τῶν κατὰ τῆς παιδείδος τῶν ἀλευθνομένων λόγῳ, τοῦ πολέμου.

Τὰ Γαλλικὰ Πανεπιστήμια θέλουσι περιορισθῆ εἰς τὴν ὑποβολὴν πρὸς ὑμᾶς τῶν ἐξῆς ἐρωτήσεων :

Τις ἐξήτησε τὸν πόλεμον τοῦτον ;

Τις κατὰ τὸ βραχὺ διάστημα τῶν διαπραγματεύσεων τῆς εἰρήνης, ἐμηχανεύθη νὰ ἐξεύρη τρόπον συμβιβασμοῦ ; Τις, ἀπ' ἐναντίας, ἀτέρως πάντα τὰ μέσα τῆς συμφιλίωσεως τὰ ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας, Ρωσίας, καὶ Ἰταλίας προαθέντα ;

Τις ἀκριβῶς κατὰ τὴν σιγήν κατ' ἦν ἡ σύρραξις ἐφαίνετο ἀποσοβουμένη, ἔλυσε τοὺς δεσμοὺς τοῦ πολέμου, ὡς ἐὰν ἡ εὐνοϊκὴ εὐκαιρία ἀνεμένετο εὐθύμως.

Τις ἐξεβίασε τὴν οὐδετερότητα τοῦ Βελγίου, ἀποῦ ἠγγυήσατο αὐτὴν ;

Τις διεκήρυξε πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὅτι οὐδετερότης εἶναι λέξις κενή, διὰ αἱ συνήθηται εἶναι παληόχαρτα καὶ διὰ κατὰ τὸν πόλεμον κάμνει τις ὅ, τι δύναται ;

Τις θεωρεῖ μὴ γενομένης τὰς διεθνεῖς συμβάσεις διὰ τῶν ὀλοίων αἱ ὑπογράφουσαι δυνάμεις ὑλεχρωσθήσονται νὰ μὴ μεταχειρισθῶσι, διαρκούντος τοῦ πολέμου, κανὲν μέσον βάρβαρον ἢ ἄλιστον, καὶ νὰ σεβασθῶσι τὰ ἱστορικὰ μνημεῖα, τὰ ἰδρύματα τῆς λαοσεύας, τῶν ἐπιστημῶν, τῶν τεχνῶν καὶ τῆς ἀγαθοσεύας, ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως κατ' ἦν ὁ ἐχθρὸς, διαστρέφων αὐτὰ πρῶτος, ἤθελε τὰ μεταχειρισθῆ εἰς στρατιωτικὸς σκοποῦς ;

Κατὰ ποίας συνθήκας τὸ Πανεπιστήμιον Δουβαῖν κατεστράφη ;

Ἐπὶ ποίας περιστάσεις, ἢ μητρικῶν, ἢ ἄλλων, κατεκρήνη ;

Διὰ ποίους λόγους βόμβαι ἐμπρησθησαν κατὰ τῆς Νότω — Νιάμ τῶν ἡμετέρων ;

Εἰς τὰς ἐρωτήσεις ταύτας μόνον τὰ ἀπαντιῶσιν.

Ἦδη δύνασθε νὰ συμβουλευθῆτε τοὺς οὐδετεροὺς παρὰ τῶν κατελλεσμένων ἐπὶ τὰ ἐκ τῶν ἐρευνῶν τῶν οὐδετέρων ἐξῆς ἐρωτήσεως μαρτυρῶν ἐν σημειωμένῳ γερμανικοῖς, καὶ τὰ τεκμήρια τῶν ἐρευνῶν Βελγίου καὶ τῆς Γαλλίας.

Αὐταί εἶναι αἱ ἀποδείξεις μας.

Καὶ αὐτῶν, δὲν ἀκοοῦσιν, ὅπως προσηγορεύονται οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς παιδείδος τῶν οὐδετέρων ἐπὶ τῶν λόγων τῆς τιμῆς δεσποτικῆς ἀναρσεύσεως.

Δὲν ἀρκεῖ ἀκόμη τὸ λέγειν, ὡς πράττει γερμανικὰ Πανεπιστήμια ἀγνωρίζετε τὴν διδασκαλίαν ἡμῶν» αὐτὴ δὲν ἦτο δυνατὴ μορφώση ἔθνος βαρβάρων.

Γνωρίζομεν τὴν ἀξίαν τῆς διδασκαλίας τῆς. Ἀλλὰ γνωρίζομεν συνάμα ὅτι συνιστά τὰς παραδόσεις τῆς Γερμανίας τοῦ Αἰῶνος τοῦ Καὶ καὶ τοῦ Γκαίτε, ἡ γερμανικὴ ἐκρηγύθη ἀλληλέγγυος, φυλετικῆς καὶ ἐθνικῆς εἰς τὸν προσηγορευμένον μιλιταρισμὸν, ὅτι

παρ' αὐτοῦ παρασυρομένη διεκδικεῖ τὴν παγκόσμιον κυριαρχίαν.

Τῆς ἀπαιτήσεως ταύτης αἱ ἀποδείξεις ἀφθονοῦσιν. Χθὲς ἀκόμη, διδάσκαλος τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Δειψίας ἔγραψεν α' Ἐπὶ τῶν ἡμετέρων ὤμων ἀναπαύεται ἡ μελλούσα τύχη τῆς μορφώσεως ἐν Ἐυρώπῃ».

Τὰ γαλλικὰ Πανεπιστήμια ἐξακολουθοῦσι νὰ πιστεύωσιν ὅτι ὁ πολιτισμὸς δὲν εἶναι ἔργον ἑνὸς μόνου λαοῦ, ἀλλὰ πάντων τῶν λαῶν, ὅτι ὁ διανοητικὸς καὶ ἠθικὸς πλοῦτος τῆς ἀνθρωπότητος δημιουργεῖται ὑπὸ τῆς φρυνικῆς παραλλαγῆς καὶ τῆς ἀναγκαίας ἀνεξαρηθείας πάντων τῶν ἐθνικῶν πνευμάτων.

Ὅπως τὰ συμμαχικὰ στρατεύματα ὑπερμαχοῦσι νῦν τῆς ἐλευθερίας τοῦ κόσμου.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΔΡ. 60.000.000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

Ἐν Ἑλλάδι : Ἐν Πειραιεῖ, Πάτραις, Σύρω, Καλάμαις, Τριπόλει, Βόλω, Λαρίσση, Ἀργεῖνῳ, Καρδίττῃ, Θεσσαλονίκῃ, Σέρραϊς, Καβάλλα, Ἰωαννίνοις, Χίφῳ, Διμένι Βαθέος (Σάμου), Χανίοις, Ἡρακλεῖα καὶ Ρεθύμνη.

Ἐν Τουρκίᾳ : Ἐν Κωνσταντινουπόλει, (Ἰπποδρῶμα ἐν Γαλατῇ μετὰ Πρακτορείου ἐν Σταμπούλ), Ἄμισσῳ, Σμύρῃ, Μερσίνη.

Ἐν Αἰγύπτῳ : Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Καῖρω, Ζαγαζικίῳ.

Ἐν Λονδίῳ (22 Fenchurch Street), Λεμεσῳ (Κύπρου).

Διοικητικὸν Συμβούλιον

κ. κ. Διον. Στεφάνου, Ἀντιπρόεδρος, Μαρκήσιος δὲ Ρεβερσό, Ἀντιπρόεδρος, Ἰάκωβος Μπονιέ, Διευθύνων Σύμβουλος, Ἰωάννης Ἀθηνογένης, Στέφανος Εὐγενίδης, Βαρθάνος δὲ Νεφλίτς, Ἐμμ. Ροδοκανάκης, Κ. Βερούνη, Λεωνίδας Ζαρίφης.

Γενικὸς Διευθυντὴς
ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΗΛΙΑΣΚΟΣ

Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις :
ΑΘΗΝΑ-Ι-ΚΗΝ - ATHENOCLES

Ἡ ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ ἐκτελεῖ πᾶσαν Τραπεζικὴν ἐργασίαν, ἥτοι προεφορλήσεις ἐμπορικῶν γραμματίων καὶ συναλλαγματικῶν, προκαταβολὰς ἐπὶ χρεωγράφων καὶ ἐμπορευμάτων, εἰσπραξίς τοκομεριδίων, παντὸς εἴδους χρεωγράφων, φορτωτικῶν, συναλλαγματικῶν, γραμματίων ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν, ἐκτελεῖ χρηματιστικὰς ἐντολάς, ἐκδίδει ἐπιταγὰς, πιστωτικὰς ἐπιστολάς καὶ τηλεγραφικὰς ἐντολάς πληρωμῶν ἐν τε τῷ ἐσωτερικῷ καὶ τῷ ἐξωτερικῷ, ἀνοίγει τρέσχητας ἱσμοὺς ἠγγυημένους, δέχεται καταθέσεις χρεωγράφων πρὸς φύλαξιν ἀντὶ ἐλαχίστων δικαιωμάτων καὶ ἐνοικιάζει ριμερισματα χρηματοκιβωτίων διάφορων διαστάσεων ὑπὸ ὄρους λίαν εὐνοϊκοῦ δια τὸ κοινόν.

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν δέχεται καταθέσεις εἰς τραπεζογραμμάτια, εἰς χρυσὸν καὶ εἰς ἐπιταγὰς (CHEQUES) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ πληρώνουσα τόκους :

- 3 ο/ο εἰς πρώτην ζήτησιν
- 3 1/2 ο/ο διὰ καταθέσεις ἕξ μηνῶν
- 4 ο/ο " " " ἑνὸς ἔτους
- 5 ο/ο " " " δύο ἐτῶν καὶ ἐπέκεινα.

Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις εἶνε ἀποδοτέαι, εἰς ὃ νόμισμα ἐνηργήθησαν, αἱ δὲ εἰς ἐπιταγὰς (CHEQUES) ὁμοίως ἀποδίδονται δι' ἐπιταγῶν (CHEQUES) τῆς Τραπεζῆς ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀνατακτορικῶν τῆς Οἰκονομικῆς ἐπιτροπῆς τόκοι πληρώνονται καθ' ἑξαμηνίαν ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰανουαρίου καὶ πρώτης Ἰουλίου ἐκάστου ἔτους.

Διὰ τὴν εἰς τὸ Τραπεζικόν τῆς τὸ ὅτιον λε...